

strumentet i forhold til de hormonforstyrrende stoffer, som der ikke er afgifter på i øjeblikket. Der har jeg noteret mig med stor tilfredshed, at ministeren er indstillet på at lave sådan en undersøgelse, altså finde ud af, hvordan vi bruger afgiftsinstrumentet mere hensigtsmæssigt, end vi gør i øjeblikket.

Der er også en række andre forslag i beslutningsforslaget, altså i B 61, og jeg har noteret mig med stor tilfredshed, at der i Folketinget er bred opbakning til at understøtte i al fald nogle af forslagene.

Lad mig kommentere de enkelte ordføreres bemærkninger og selvfølgelig også ministerens.

Ministeren gør opmærksom på, at problemerne ikke kan løses i Danmark. Jeg synes heller ikke, at B 61 på nogen måde antyder, at der er nogen af os, der bilder os ind, at problemerne bare kan løses i Danmark. Selvfølgelig er der også brug for et internationalt engagement, og vi er mange, der har lænet os op ad et håb om, at REACH, altså det nye instrument i EU, kan bruges. Men i øjeblikket er det jo desværre sådan, at vi ikke kan være sikre på, at de hormonforstyrrende stoffer bliver omfattet af REACH. Derfor er der også brug for en national indsats, og det er også det, B 61 går ud på.

Så siger ministeren, at det ikke er sikkert, at afgifter virker. Nej, det er rigtigt nok, at der er nogle områder, hvor afgifter ikke virker, så lad os dog bare bruge dem der, hvor de virker. Som jeg også tidligere har redegjort for, er der en række undersøgelser, der viser, at grønne afgifter har en positiv virkning på brugen af de farlige stoffer.

Der bliver sagt, at der ikke altid er et alternativ. Det er også rigtigt. Men det, at det er dyrt at bruge noget, der er noget mæg, gør, at der udvikles kreativitet i erhvervslivet, at man begynder at tænke sig om, prøver at finde ud af: Jamen er der ikke en anden måde at gøre tingene på? Så på den måde kan de grønne afgifter også understøtte en innovativ proces i erhvervslivet.

Ministeren gør opmærksom på, at vi har et center for miljø og sundhed. Det hedder ikke lige præcis sådan; jeg kan ikke huske, hvad navnet er, på stående fod, det var det, der hed Det Grønne Informationscenter tidligere. Det gør et udmærket stykke arbejde, men lider vel under det store problem, som andre oplysningsinstitutioner også gør, at der er meget, meget få penge at gøre godt med. Jeg har noteret mig, at der lige er kommet en evaluering af informationscenteret, som jeg håber vil bidrage til, at vi kan finde

nogle flere penge til hele det her område på et senere tidspunkt.

Kl. 16.10

Til hr. Jørn Dohrmann: Jeg vil sige tak for den positive modtagelse af beslutningsforslaget. Jeg kan godt forstå, at Dansk Folkeparti selvfølgelig ikke som finanslovpartner kan gå ind og foreslå nye udgiftskrævende tiltag i det her folketingsår, men jeg håber, at Dansk Folkeparti vil bruge sin position til at understøtte en positiv udvikling på området, fordi Dansk Folkeparti jo netop har mulighed for her at gå ind og være med til at løse et problem, der er meget nærværende for rigtig mange danskere.

Der synes jeg bl.a., at hr. Jørn Dohrmanns eksempel med de for tidligt fødte babyer, som har brug for at få en intravenøs behandling, er et godt eksempel. Der står man i det dilemma, at hvis man ikke giver dem behandlingen, så dør de, og på den anden side bidrager den behandling, man så vælger, til, at de måske udvikler nogle sygdomme siden hen.

Derfor er det netop dér så vigtigt, at vi går ind og giver de bedst tænkelige muligheder for, at der bliver udviklet en alternativ teknologi, og der har vi jo så med hr. Steen Gades hjælp fundet ud af, at den findes – den findes på Falster. Det er en fantastisk god historie. På Falster findes der en virksomhed, som har udviklet det, vi lige præcis har brug for. Lad os så komme i gang med at bruge det. Jeg håber også, at Dansk Folkeparti dér vil være med til at sikre, at vi kommer til at anvende den teknologi så hurtigt som overhovedet muligt og ikke venter på nye undersøgelser.

Hr. Steen Gade, hr. Per Clausen og hr. Eyvind Vesselbo er meget modstandere af, at de penge, vi eventuelt kunne få ind ved at hæve de grønne afgifter, skal bruges til at nedsætte indkomstskatten. Hr. Eyvind Vesselbo gjorde lidt grin med, at 45 mio. kr. ikke er noget, der vil batte meget i fru Jensens og fru Hansens baglommer.

Det er jo fuldstændig rigtigt, men det er et princip for Det Radikale Venstre, at hvis vi hæver de grønne afgifter, så skal det indkomstprovenu, vi får, selvfølgelig bruges til at reducere afgifterne på arbejde, fordi det er langt mere fornuftigt at få penge til statskassen ind på, at vi lægger afgifter på det, vi ikke kan lide, og som forurenere eller belaster vores sundhed, frem for at have tårnhøje afgifter på levende arbejde, altså på den menneskelige arbejdskraft, som dybest set ikke forurenere at anvende. Så det er et princip for os, og det holder vi fast i, uanset om